

நண்பதிதுணை.

நசவ - எல்லப்பநாவலராத்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவருணகீகலம்பகம்

மூலபாடம்

ரு - ம் 11 திப்பு.

12824

MAHARAJA'S LIBRARY
MR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR !! MADRAS !!
இஃது,

ஊ - புஷ்பரதசேட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம்

என்னுந் தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1891.

MAHARAJA'S LIBRARY
MR. U.V. SWAMINATHA IYER
TIRUVANMIYUR !!

உ

கணபதிதுணை.

திருவருவணக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அன்னவயல் சூழருணை யண்ண மலையார்மேல்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத் - துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டு மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின லெழுவயல்வே நிலைபதிற் சார்சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லென நான்மறைச் செம்பொரு
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும் [ள்வாய்
உய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுளெம் முயிர் த்துணையே.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இது எட்டடித்தரவு - க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாமிமா றுணராநே
ஏனத்தின் வடிவாகி யெனினத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவென முதண்ட மிசைப்பதந்தும்
காணரிய லொருபொருளாய்க் கனங்கமற வினங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சூரொளியாய் நின்றஞள்வோய்.

இவை ஈரடித்தாழிசை - எ.

மலையிசையி லிருப்பதற்கோ மலையிலையா வெடுப்பதா
மலையனையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனை
இத்தலத்தி லைந்தொழிவா மிருபிறப்போ ஈறுதொழிவா
தத்துவமும் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே.

இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுரின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுணாத்த தொன்றுணாக்க வறியா
கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெலாங் கடக்கவுரின்
றிருமுடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே.

தானவனாக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழித்துமற்றை.
வானவனா யழித்துரின்னை மழுப்படைவாய் மழுங்காடே
அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டமட்டு நுகர்ந்திடவுங் கண்டமட்டிற் கடவாதே.
மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ டி ஈகமைமுன்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே.

இவை நாற்சீரோரடியிரண்டுகொண்ட அம்போதரங்கம் - உ.

தடவனா நடைகெழு தரமென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென மருவினை.
படமுடை யரவொடு பகைபடு முடிபதி
தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினை.

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் - ச.

சிலையென மலையை வளைத்தனை.	(க)
திரிபுர மெரிய நகைத்தனை.	(உ)
கலையுறை மிவுளி படைத்தனை.	(ங)
கதிரவ னெயிறு புடைத்தனை.	(ச)

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் - ௮.

விதி சிரத்தினை (க)	நதி தரித்தனை (ரு)
அகழ் கரத்தினை (உ)	மதி பரித்தனை (ஈ)
விடை நடத்தினை (ந)	நாள்க ளாயினை (எ)
பொது நடத்தினை (ச)	கோள்க ளாயினை. (அ)

இவைபெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை-௩.

பண்ணுரீ சுவையுரீ பரிதியுரீ பனிக்கதிர்ரீ
பெண்ணுரீ யாணுரீ பேதமுரீ யபேதமுரீ. (க)

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே. (உ)

ஆராலு மளவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
ரீராலு மலராலு நெஞ்சருகப் பணலாமே. (ந)

இது தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இது பத்தடி நேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே தனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புகுந்தன னடியேன்
இடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளென்வே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

வேததுவல் சோணகிரி வித்தகர்க்கார் வேறுவார்
சோதியிய மானனிவர் சோமனிவர் - ஆதவனும்

திருவருணைக்கல்ம்பகம்.

௫

ஒதருணை வித்தகணா மூவரி லொருத்தொன
 வோதியிடு மற்ப மதியீர்
 சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல ணச்சிறிது
 தேடுதனி னேத்த பரமே. (சு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்
 படியெ லாநடந் தடிக டேயினும்
 சூரவ ராயினுங் கனலி னின்றதன்
 கொதிபொ றுக்கினுங் கதிகி டைக்குமோ
 அரவ மாடுசெஞ் சடில ரங்கண

ரமுதர் தாணினைந் தடியர் தம்மொடு
 விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வரோல்
 வெற்ற ராயினு முத்த ராவரோ. (எ)

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தமிழ்முறைமுறையன்பொடு
 மப்பர்கவுணியர்சொல்கந்தரர்
 முப்பொழுதுமெதிர்புகழ்ந்திடு முதுநூலார்
 அத்தரருணையினெடுந்திரை
 தத்துதிருநதியின்மென்பெடை
 யச்சமறவுடனணந்துறை மடநாராய்

ஒத்தமனதொடுபுணர்ந்தவர்
 சற்றுமகல்வதிலையென்றவ
 ருற்றதுணையெனவிருந்தவ ருளம்வேறாய்
 எத்தனைகபடநினைந்தவர்

கைப்பொருள்கருதிநடந்தன
 ரொப்படியிறைவரைநம்புவ தினநாமே.(அ)

ஆறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இனமகல மருகர்மட மிசையிலிடு கனன்மதுண
 யிறைவனுடல் புகமொழிவரோ

திருவருணைக்கலம்பகம்.

கனகமுக பட்டகவள கரடதட விகடமத
 கரியின்மத மறநினைவோ
 வனமருவு மருமுதலை யொருமதலை தரவினிய
 மதரகவி மொழிமுதல்வோ
 அனகரபி னயரதுல ரமலமொ தருணைகிரி
 யடிகடம தடியவர்களே.

(க)

தலைவன் வினாவுதல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 அடியவர் சிந்தையி லினிதுறை சங்கர
 ரருணைவ ளம்பதி யன்னோ
 படியினெ டெங்கரி யணையம தங்கொடு
 பதறிந டந்திடு மின்னோ
 ஒடியு மருங்கென வுணர்செவர் நின்றினி
 யொருவச னஞ்சொல வொண்ணுதோ
 கடியச ரங்களி னினைநூரு டன்பல
 கலகவி தம்பயில் கண்ணோ

(க௦)

அம்மானை - மடக்குத்தாழிசை.

நாந யணனறியா நாதரரு ணேசருக்கு
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயின்
 ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மானை
 அன்னமறி யாரெடுப்ப தையமோ வம்மானை.

(க௧)

பாங்கி தலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 மாணென்பார் கலையென் பார்மை
 மலையென்பார் வழியே தென்பார்
 ஏனென்பா ரிலையென் பார்யா
 னெந்துமாந் தழைநன் றென்பார்

ஊனென்பார் நிறையுந் தாரா

ருறையுந்தென் னருணை மாணே

கானென்பார் குழலை வேந்தர்

கருத்தென்னே கருதுங் காலே.

(௧௨)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக்

கலன்மலிக வின்குழைக் குறவாயிசைந்தன

களபமிகில் குங்குமத் தளறுகுடி கொண்டுத்

டியபுழுக ணைந்துமெய்ப் பனிநீர்துளைந்தன

கலைமதிம முங்கிருத் தினமிருள டைந்துமுத்

தொளிகருக வெண்சதைத் திருநீறணிந்தன

கனலிகைய ரிந்துகட் பரிதியைமு னிந்துதக்

கனைமுடித டிந்துமைத் தலையேவழங்கின. (௧௨வ)

இரணியனு ரங்கிழித் தளவறுந் தங்கொழித்

தெழுநரம டங்கலைத் தடமாற்பிடந்தன

இமயமய மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற்

சுவடுபட விற்பமுற் றதிலேகுழைந்தன

இரவிகிர ணங்கொழித் ததிசயமு டன்கிளைத்

தெழுபவள வன்பொருப் பெனவேவளர்ந்தன

இதழியர விர்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்

குரவலரி சண்பகத் தொடையானிறைந்தன. (௧௨௨)

தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத்

தமனியநெ டுஞ்சிலைச் சிலைநாணெறிந்தன

தனுலலத நஞ்செயற் கமர்பொருச ரந்தரச்

சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரிந்தன

சலசமலர் மண்டபச் சதுமுகவ யன்றிருத்

தலையுடனி லங்குமுத் தலையேலுவந்தன

தடவிகட சும்பமத் தகதவள தந்தநம்

றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன். (௧௨௩)

அருணகிர ணங்களிற் பலமணிநெ ருங்கிருச்

சுரவமிளிர் கங்கணப் பணியான்மலிந்தன

அனவரத மம்பலத் தினினடமி டிந்தொழிற்

கபினயவி தங்கள்பெற் றழகோடிருந்தன

அருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க்

கரசினொடு சுந்தரப் பெருமாள்புகழ்ந்தன

அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்

தருணையதி ருங்கழற் பெருமான்பயங்கலோ. (௧௩)

தலைவனைவேண்டல்

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புயத்தமுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

பூண்டகயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

விபந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண்

மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்ப ருமல்

அயாந்திவள்வா டத்தகுமோ வருட்கண் பாரீ

ரருணகிரிப் பெரியீரோ யமல னோநல்

வயத்தவிழா வழகனோ நினைக்க முத்தி

வரத்தருவா னோமலைமேன் மருந்த னோ. (௧௪)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன் மருந்த ரருணைச ரன்று வலைவீசி நின்ற வலையே,

ஆலைமே னிறைத்துவருமீ னருந்தி யருகே யிடங்கொள் குருகே,

முலைமேன் முயங்கு தலைநாளி லன்பர் மொழிசூண் மறந்த

பிழையோ, தலைமேல் வரைந்த படியோ விருந்து தமிழேன்

யருந்து தகவே. (௧௫)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழமுறுவல்லின்பதனைமுனிபவர் சடையிலணிபலதலையினா

புகழலடியரொடுறையுமிறையவ ரருணைவளநகரரிவையார்

நிகரினதடவமுதநிறைகுட நிலவுமுகபடம்விலகினால்
எகனவமரருநரருமிகல்கொடு கலகமிடுவரிவ்வுலகிலே. (௧௬)

இதுவுமது.

மடக்கு - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உலககண் டகனாய் வருசலந் தரனா
ருடறழந் திவிவார் கடல்விடங் கொளுவார்
குஷ்சங் கரனா ரருணையங் கிரிசூழ்
குளிர்புனந் தனிலே கிளிகழந் திவிவார்
மலர்முகஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே
மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையுமந் தரமே
மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. (௧௭)

இரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுகமே யிரும்வந் துபுனஞ்
சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட
புகமே யவிடா துகழந் திடுமெம்
பொல்லா மையுமின் றுபொதுத் திடுமின்
மகமே ருநெடுஞ் சிலையா ளரனா
மலையா ரருணா புரிமால் வணாமேல்
அகமே செலுமா றுதுணிந் திதண்விட்
டகனான் பழமன் பர்வரிந் சொலுமே. (௧௮)

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற் கரிவரியார்
சோனா சலத்திற் சுகங்கடமைக்
கல்லா லெறிந்த பகைக்குவழி
காட்டா தொழிதல் கண்டாயே

கொல்லா வம்புஞ் சமார்க்களத்திற்
குனியா வில்லுங் கொண்டுநிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி
புகன்றா றொங்கே யகன்றாரோ.

(கக)

பிரிவுவிலக்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரும்வி ரும்பிய கல்விமே லாசையு மக்குள தாயிடின்
பாருற வென்பொரு பாவையாப் பாடிய பாவலர் போலவே
நீரும் ருந்தமிழ் செப்பிடு நீர்மைய நிற்கிவ ணேருவீர்
மேருநெ டிஞ்சிலை யத்தனா லீறரு னாபுரி வெற்போ. (௨0)

காலம்-மடக்கு.

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குங் காலம்
வெங்குனலே போற்காயம் பிறைக்குங் காலம்
சற்றுமிரு கரமென்னே சங்கணியாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னே சங்கணியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதுங்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டிறையும்
பெற்றவிளங் தென்றன்மறு கிடத்தியங்குங் காலம்
பேதையேன் சிந்தைமறு கிடத்தியங்குங் காலம். (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றுலங்கு நகத்தூலங்
கையிற் பொலிகூர் நகத்தூலம்
சிலத் தரக்க னூரங்கொண்டர்
திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டர்
மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர்
வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர்

சூலப் படையேன் மழுப்படையேன்
சுமந்தீ ரருணை யமர்ந்தீரே.

(௨௨)

மாலையிரத்தல்-மடக்கு
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அமர்ந்தரு ணைப்பதி வாழ்வீரே
யன்பர்க ளன்பினி லாழ்வீரே
சுமந்தொளிர் சூலமெடுப்பீரே
தோளணி மாலையொடுப்பீரே
இமந்தரு வெண்மதி காயாதே
யிருகனாடு ம்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்தரு முற்கொடி வாடாதே
கங்குல மிப்படி நீடாதே.

(௨௩)

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீடாழி ஞாலம் வாறொடு தீகாறு லாவுமி யாவையு
நீறாய் காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக னுறான கோடி வீழ்தலை
கோடூர பாரமீ துறவே
சூடாத மாலே சூடுவா தோளோடு தோனை வீசுவா
சோணை லேசர்சோ பனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாத பாடல் பாடுவ
ராராத வோகைகூ ருவரே.

(௨௪)

புன்னாகங்கண்டிரங்கல் - கலித்துறை.

சூத்தாமருணைசர்வனாயன்பர்பொருளன்புகொண்டிண்ணையுப்
நீத்தார்டுகாணிழலாருமிலையாகிசின்னாய்கெடுங்கால்மே
பார்த்தா லுமயலேகினைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிறமாகவென்னாகமேயன்னபுன்னாகமே. (௨௫)

இரங்கல் - மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாகமெ டித்தவ ரம்பானூர்

நாலும றைக்குவ ரம்பானூர்

தோகையி டத்தவர் சேணுராய்

சோணகி ரிப்பதி வாணுராய்

மாகம டித்தவி ளங்காவே

மன்னவ ணண்ணம்வி ளங்காவே

கோகன கத்திமி ருந்தேனே

கொண்கரை விட்டிமி ருந்தேனே.

(உசு)

ஊசல் - மடக்கு

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருசரணச் சிலம்பாட வாடி ருசல்

லிளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடி ருசல்

மருவுசலை மருங்கசைய வாடி ருசல்

வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடி ருசல்

அருமறைக ளளவிடுதற் கரிதா மைய

ரருணகிரிப் பரமர்புக ழுடைவே பாடிப்

பொருமிருகட் கயலுலவ வாடி ருசல்

புயமதனன் கயலுலவ வாடி ருசல்

(உஎ)

பாங்கிசொல்லுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவா

ரொண்டர ளங்கொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவா

ஆசில்பு னற்குடைவா சம்மனை பந்துகழங்

காடிம கிழந்திடுவார் கோடிம டந்தையரே

ஈசர்வி டைக்கொடியார் பூசைசெ யற்கெனியா

ரேசரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவணே

திருவருணைக்கலம்பகம்.

கந

வீசதி னைப்புனமே யாவொ னத்தெளியேம்
வேலர்ம் னத்திடையே மாலைவி னைத்தவோ.

(௨௮)

மடக்கு - கலிவிருத்தம்.

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாரும்
கோலமுன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும்
மாலேவில்வேள் சலத்தாரு மதர்த்தமதா சலத்தாரும்
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருணா சலத்தாரோ.

(௨௯)

தலையியைப்புகழ்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணனொளி தனிலுமொளி ரருமலை ருந்தாய
வமலரதி ருங்கழலினர்
மருமலாவி ரிந்துநதி பெருகருணை யம்பதியின்
மருவியம டந்தையிடையாம்
ஒருகொடியி லொன்றுகழு கொருபவள மொன்றுசூமி
மொருமதிய மொன்றுபிறைதான்
இருசிலையி ரண்டுகணை யிருபணையி ரண்டுசூழை
யிருமுலையி ரண்டுமலையே.

(௩௦)

எழுதரிதென்றல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலையாச னத்தர்மலை மயிலாச னத்தொழு
மலையாநி லத்து வருவார்
அலையாச னத்தரொடு மமிர்தாச னத்தர் தொழு
மருணாச லத்தர் வரையீர்
முலையாணை கட்டியிடை வெளிதேர்நி றுத்திமதி
முகமாயு னைத்தரு ளுலாந்

கசு

திருவருணைக்கலம்பகம்.

இலைவேல்ப ரப்பியினி தெழுதோள மைப்பனினி

யெழுதேனி ருப்பு மனமே.

(௩௨)

இரங்கல்-சிலேடை-கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்

காலால் வருந்தி நிலங்கீறுங் கோலத்தைக் கண்டிருந்தும்

ஆலால முண்டவ ரண்ணு மலையர்த மன்பர்க்கன்றி

மாலான வர்க்கிரங் காரிங்ஙனெயொரு வன்கண்ணோ. (௩௨)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த

திண்ணருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததே - விண்ணருக்காப்

போற்றுவா ரண்ணர் புரமெரித்தா ளென்பிழவி

மாற்றுவா ரண்ணு மலை.

(௩௩)

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அண்ணு மலையத் தரடற் கிரிமேல்

எண்ணு மலையத் தவொய் திலரால்

கண்ணு மலையத் தனைநீர் கலுழும்

வண்ணு மலையத் தரும்வெண் மதியே.

(௩௪)

பாங்கன் துணிவு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மதுவானி றைந்தகுழர் மடவாரநெ ருங்கருணை

மலைமேன்ம ருந்தா வரையில்

முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாள மென்றிறைவா

முதலேமொ ழிந்த படியே

இதுநாக மன்றுமுலையிதுபூக மன்றுகள

மிதுமேக மன்ற ளகமே

அதுநீல மன்றுவிழி யதுசாப மன்றுதத
லதுகோப மன்ற தரமே.

((நுநி))

நாளைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணை வெற்பின ரயனி ருக்கவு மரிபிழைக்கவு மாகவே
திருமி ஁ற்றொரு கருமை வைத்தவர் திருநதிக்கய நேடியே
கருது நெட்டுட லசைவ றத்துயில் கபட நித்தினா நானாகாள்
இருக ணீத்தினா யிலையெ னச்சொல விறைவர் பக்கலி லேகுமே.

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏகா புனத்துத் தழையாற் கரிபட்ட தென்பொன்றும்
போகாத ஓர்க்கு வழிதேடி வார்புலிக் கான்முனியும்
நாகா திபருந் தொழுமரு ணசல நாட்டிலிளர்
தோகா யணங்களை யாயவர்க் டேகதுசொ லத்தக்கதே. (நுஎ)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கனெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத்
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கயிலை மலையிசுக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தழுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையின லுமைவணங்கிட் பரிந்து பூசை
புரிந்துதவந் தெரிந்துதினம் புகழ்வேவார்க் கெல்லாம்
எறகுலவு புகழருணை யீச னானே
யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய் வீனே. (நுஅ)

சிந்து-எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஶீ தை யணிமழுவா ருமைபங் காளா
விளங்கருணைச் சித்தர்ப்யாம் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிடுகஞ் சத்தை யேகோ
கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோ ருக்குத்

தாரத்தைப் பொன்னாக வமைத்தோர் தம்பீ
 தாம்பரமும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிர்தப்
 பாரத்தை யாரறிவா ரயனா கத்தைப்
 பசும்பொன்றிற் மாகவுமே பாலித் தோமே. (௩௯)

இதுவுமது

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னூர்க்கின்
 பச்சிலைபொன் செய்திமையோர் பசினோய் தீர
 ஒதுகடை மருந்தளித்த சித்த ரோம்பா
 மொருபிடிசோ றல்லதுகூ முண்டோ வப்டா
 மாதவாதந் திருவாணை கரிக ளெல்லா
 மாதங்க மாக்குகிம்போ மருந்தில் லாதே
 ஏதமற நாகமொளித் தராவாச் செய்வோ
 மிரும்பையும்பொன் னாகவுரைத் திசைவிப போமே. (௪௦)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ருணையங் கிரியி
 லிரத முந்திவிடு வலவனே
 பதிய டைந்துமறு கினில்வ சந்தனதி
 படையெ ழுந்தது பகருவேன்
 புதிய கொம்புசிலை வளைவி ரண்டருகு
 பொழியும் வெம்பகழி போரறு
 உதய தந்தமத களிற் டன்கதலி
 யுபய தண்டிவரு கின்றதே. (௪௧)

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வனாக்கனக சாப சோண கிரிப்புனித கால கால
 மதிக்குநெடு மாயர் போலவே

தனாக்குளினி யாரியாவ ரவர்க்குமுனி லாமனீடு
 தழறசிகரி யாக னீதியோ
 வீணாக்கமல வோடை யாவர் புரத்தையுனி பாண் மாவா
 விரித்தகொடி யாவ ரீதலால்
 இரக்குமனை தோறு மேறி நடத்துமெரு தாவா மேவி
 யிடத்திலுறை தேவி யாவோ. (௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனிட பங்கொடி சோணு சலனென்று மன்பர்மலா
 தானிட முத்தி தரும்பெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்
 கானிட வேடன்முன் னூனிட வுண்டது கண்டுமொரு
 மானிட மானவ னைத்தேவர் செய்வதென் வந்தனையே. (௪௩)

களி - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 தனையிருக்கு மறைதுதிக்கு மருணை நாதன்
 சரணமலர் புகழ்களியேஞ்சக்கர பூசை
 வினையிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரிதா னையோ
 விதிவசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல் வேனே
 பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருக்க வீனே
 பச்சையா லிலைதுயின்றான் பனையன் றேளி
 யனையிருக்கப் பணிதுயின்றான் மதுவார் தெய்வ
 வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தி னானே. (௪௪)

களி - நேரிசைவெண்பா.

ஆனா கொடியா ரருணு புரிக்களியேம்
 வாளுட ரோனே மதியற்றார் - மேனாளில்
 சம்மாகஞ் சாவிலையே னாளிடித்துத் தின்றாலும்
 தம்மாகஞ் சாவிலையே தான். (௪௫)
 பிச்சியார்-எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 தாமணிவந் திரிஞ்ஞ மெதிர்கண் டார்மேந்
 சக்கரத்தை விடுவர்கிவ சமயத் தாவர்

காமுகரை யாண்டுகொளார் சிவனால் கேட்பர்
 கருத்தினின்மா மெரிசனமே காட்டா நிற்பர்
 ஆமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழ
 மருணகிரி வளநாட்டி லகங்க டோறும்
 சேமநிதி யெனவுலவும் பிச்சி யார்தந்

திருப்பெயரை வெளியாக்கித் திரிகின் றாரே. (சுக)

இதுவுமது - மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.
 தில்லை மன்றுண டம்புரி பாதனார்

தேவ ராயர் திருவரு ணைக்குளே
 முல்லை மல்லிகை சண்பகம் பிச்சியார்

மொய்த்த வர்குமுன் மோகனப் பிச்சியா

நல்ல மேனியும் பொற்றிரு வேடமே

நாடி யிட்டதும் பொற்றிரு வேடமே

இல்லை யாயினு மிவ்விடை யையமே

யேற்க வந்தது மிவ்விடை யையமே. (சுஎ)

கார்கண்டு பாகனோடுசொல்லல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அயங்காட்டியமறையார்விடையாளரருணைவெற்பில்
 புயங்காட்டியமணித்தேர்வலவாமுன்புபோனகொண்டல்
 சயங்காட்டிக்கோபமுஞ்சாபமுங்காட்டித்தடித்திடித்துப்
 பயங்காட்டினுலஞ்சமேதனியேறின்றபைங்கொடியே. (சுஅ)

நேரிசைவெண்பா.

பைங்கட் புலிக்குப் பரிபவத்தைக் காட்டினர

சிங்கத் தினையடர்த்துச் சீறியே - வெங்கைப்

புழைக்குஞ் சரமுரித்துப் போர்க்கு மருணைக்கே

தழைக்குஞ் சரபமொன்று தான். (சுக)

குறம் - பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒன்று மூன்று நாடு ரைக்க வந்து கேளு மரிவைமீ

ருதய மான ஈளகு நெல்லு மொற்றை பட்ட தாதலால்

கன்று மானு மழுவு மாக வொருவர் வந்து தோன்றினா
கண்ட மட்டி லேக றுப்பர் கைக்க பால ரவனாயும்
சென்று நாடி லருணை மீது காண லாகு நாமமுந்
தேவ ராய ரவர லாது தெய்வம் வேறு கண்டிலேம்
நின்று வாடு மிவட னுசை யிடர்த விர்ப்ப ராதலா
நீறு கொண்டு மூன்றி னோகை நெற்றி மீதி லெழுதுமே.()

இரங்கல் - இதுவுமது.

நெற்றி மீது கண்ப டைத்த வும்மை மார னெய்வனோ
நீர ணிந்த வரவி ருக்க நெடிய தென்றன் முடுகுமோ
வெற்றி யான தாளி ருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ
விரவு கங்கு லுமது கண்கள் வெயிலின் முன்பு நிறகுமோ
கறறை யான குழலி யெந்த வுதவி கொண்டு பகைவெலும்
கருணை கூர்தெ னருணை மேவு கலியு கத்து மெய்யோ
செற்ற லார்கள் புரமெ ரித்த புழுக ணிப்ர தாபனோ
தேவ ராய னேச கந்த தினவ சந்த ராயனோ. (ருக)

கார்காலம்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தினைப்போது தானே நினைத்தா லு மேலோ
சிறப்பான பேரீகுவோர்
வனத்தாடு சோண சலத்துடு தீரா
மயிற்பேடை காளோடைகள்
வினைப்பாவி யானேன் விழிப்பாயு நீரான்
மிகுத்தேறு கார்காலமே
தனித்தாவி சோர்வார் தமக்கால மேனீள்
சரங்கால மேகாலமே. (ருஉ)

இளவேனில் - நேரிசை அகவற்பா
காலையு மாலையுங் கைம்மலர் குவித்து
மாலு மயனும் வணங்குதற் கரியோன்

இமைக்குமு னுலக மியாவையும் படைத்தோன்
 தனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன்
 பழவினைக் கயிற்றிற் பல்லுயிர்ப் பாவை
 அழகுற நடிக்கத் திருநடம் புரிவோன்
 வினைவலை யறுக்கு மெய்த்தவ வேடன்
 மனவலைப் பிணிக்கு மான்மத நாதன்
 பேரூ மறுபத் தாரு யிரம்பொன்
 மாறாத் தியாக வசந்தவி நோதன்
 அண்ணு மலைய னதிரும் கழலன்
 கண்ணு ரமுதன் கைலைப் பொருப்பின்
 மறலித் திசையின் மலயா சலமென
 இருத்திய துருத்திகொண் டிளங்கால் பரப்பிக்
 காவலைப் பல்லவக் கனனு வசைப்பக்
 குறைவறு குயில்வாய்க் குறட்டினி லடக்கிப்
 பொறிதிக ழரிக்கரி யதனிடைச் சொரிந்துள்
 இசைத்திடு மஞ்சரிப் பசைக்கோ லசைத்து
 மதவீ ரனுக்கு வசந்தக் கருமான்
 பனிமலர்ச் சாயகம் பண்ணி நீட்டினன்
 இன்னமும் வந்திலர் கேள்வர்

புன்னையங் கருங்குழ லன்னமென் னடையே. (ரு௩)

மடக்கு - எண்ணீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு
 மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரும்
 உன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு
 முகைத்திடுமா னேற்றாரு மிகைத்திடுமா னேற்றாரும்
 என்னகத்தா முரியாருங் கொன்னகத்தா முரியாரு
 மெருக்கித்தி மணத்தாரு முருக்கித்தி மணத்தாரும்
 வன்னிவடி வனத்தாருஞ் சென்னிவடி வனத்தாரும்
 வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப் பதியாரே. (ரு௪)

சம்பிரதம்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாவைபொ ருக்கெழவுங் ககனம்வ டிப்படவும்

பரிதிவ டக்கெழவு நிருதிசு ணக்குறவும்

இரவுப கற்படவும் பகலிர வொத்திடவு

மெழிதினி யற்றிடுவோ மிவைசில வித்தைகளோ

அரவம ணிப்பணியா னனலகி ரிப்பெருமா

னருணைகி ரிக்கிணையா வவனித லத்திடையே

கருதிம னத்தினிலே சிறிதுநி னைத்தளவே

கதியைய ளித்திடுமோர் பதியுமு ணர்த்துவமே. (௫௫)

கருணைச்சிறப்பு - நேரிசைவெண்பா.

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்.

பள்ளத்தி லென்றும் படராதே - வள்ளல்

அருணா சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்

கருணா சலமாவ் கடல். (௫௬)

பாண் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற்

கடைதொறு நீபாட

அங்கை யாலிரு செவிபுதைத் தேத்துவோ

மருச்சுனன் நிருநாமம்

எங்கை மார்செவி பொறுக்குநின் னிசைபெனு

மிடிக்குரன் மகிழ்வாரார்

மங்கை மார்செய லறிந்துகொள் பாணனே

மயிலெனப் புகழ்வாயே. (௫௭)

தலைவியைப்புகழ்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புடைசெறிந் தளிபாடு மிதழியந் தொடைமூர்பார்

புவிபதஞ் சவிநாடுவார்

மடையிளங் கயறாவு மருணையங் கிரிமீது
மலரணங் கெனமேவுவார்
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையிந் திரதாரு
நயனமிந் திரநீலமே
இடையுமிந் திரசால னுதலுமிந் திரசாப
மிதழுமிந் திரகோபமே.

(ருஅ)

உருவெளி - கலிவிருத்தம்.
இந்திர கோபமா மிதழி பாகனார்
செந்தமி முருணைநந் தேருஞ் செல்லுமே
சுந்திர னோகையுஞ் சமர வாளியும்
மந்தர மேருவும் வனைந்து கொண்டவே.

(ருக)

தலைவியையவியத்தல்
எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
கொண்டலணி கண்டர்நிறை கங்கையணி செஞ்சடையர்
கொம்பரொரு பங்கி லுறைவார்
அண்டபகி ரண்டமள வங்கியென நின்றவதி
ருங்கழலர் தங்க ருணையீர்
கண்டிளது கொண்டன்மிசை திங்களெழு கின்றதிது
கண்டிலை யுங்கண் முகமா
மண்டலமெ னும்புதிய திங்கண்மிசை கொந்தளக
மஞ்சகுடி கொண்ட வடைவே.

(ரு௦)

நேரிசைவெண்பா.
அத்தமதிச் சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோ
இடத்திலே நாரி யிருக்கும் - தடக்கையிலே
ஏந்துசிலை விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனார்
போந்து புரமெரித்த போது.

(ரு௧)

கார்காலம் - கலித்துறை.
போதற்குமரிதானவருணைசலத்தீசர்பொன்மேருவாய்
ஏதப்பும்பாவிமனமேபிரிந்தாரிதெண்ணுகொலோ

ஒத்தினீரோடுகனலுண்டுபுயன்மீளவுமிழ்தன்மைபோல்
காதற்குண்மடவார்மெய்பொன்பூசுமின்வீசுகார்க்காலமே. (௬௨)

தலைவியைவேண்டல் - கொச்சகக்கலிப்பா.
கார்வந்தா லன்னகறைக் கண்டனார் செங்கதிரோன்
தேர்வந்தா லும்பொழில்சூழ் தென்னருணை நன்னாட்டில்
ஆர்வந்தா லுந்தணியா தன்னமன் நீராளுலும்
நர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே. (௬௩)

பனிக்காலம் - கலித்துறை.
காணம்பரந்தோலினுடையாளருணைசர்க்கலாசமேல்
நூணங்கணிகர்தோளருறைகின்றநகருடுசொரியாதரோ
பூணங்கைவளைசிந்தமடவார்மனத்தேறுபுகைபோலவேள்
டாணங்களுதிர்தின்றுதுகன்போலவுறைகால்பனிக்காலமே. ()

நேரிசைபுவண்பா.
டண்ணிறந்த வாசவரிற் பல்கோடி மாண்டாலும்
எண்ணிறந்த வேத நிறந்தாலும் - கண்ணற்
கமைத்தவெலா மாண்டாலு மண்ணு மலையார்க்
கிமைப்பளவுங் கால மிலை. (௬௪)

தலைவனைவேண்டல்
ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
இலகொளி பரந்து மாரன் விடுகணை தூர்து நாடி
யிடுமிரு நெடுங்கண் மாதரார்
இலகரிய கொங்கை மீது பழநமுவி வந்து பாலின்
விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்
மலகரி சூறிஞ்சி தேசி வைரவி சுரும்பு பாடும்
வயலருணை மங்கை பாகோ
பயலலர் கதம்ப தூளி மிருகமத சுகந்தம் வீசும்
பரிமள வசந்த ராசரோ. (௬௫)

மதங்கு.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வசிகரம் வயங்கு நீறு மபிரய புசங்க ராச

வலயமு மணிந்த தோளினார்

அசலகுல மங்கை பாகர் பரிமள வசந்த ராச

ரருணையின் வளங்கள் பாடியே

இசைபெற வரங்கி னூடு பவுரிகொண் மதங்கி யார்த

மிலகிவளர் கொங்கை யானையே

திசைபெற விருந்த யானை பிறகிட முனிந்து போர்செய்

திறல்ப மனந்த மானவே. (சுஎ)

இதுவுமது - மடக்குக்கட்டளைக்கலிப்பா.

நதியைச் சூடதி ருங்கழ னாதனார்

நம்ப னாரந னாபுரி வீதிமேல்

சதியிற் பாடிந டிக்கும தங்கியார்

தந்த வாசைத ரிக்கும தங்கியார்

வதனத் தாற்சசி மண்டல மாறுமே

வந்தி ருந்தவிம் மண்டல மாறுமே

கதியிற் கொண்டது மந்தக் கரணமே

கண்ட பேர்க்கிலை யந்தக் கரணமே. (சுஅ)

குறம் - எண்ணீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணமணி முலைக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா

யாகையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்

வருணமுலை கண்ணாரப் பார்த்தா யுன்றன்

மகிழ்நலுங்கண் னாமுதன் வந்து கேளாய்

தரணியிலுன் ற்னைச்சேர்வன் முருகன் போலத்

தநயனாயும் பெறுவையிவை தப்பு மாயின்

திருநிறைவண் டார்சூழலாய் குறமும் பாடேன்

சிறந்தகுறக் கூடையும்தான் தீண்டி லேனே. (சுஆ)

மறம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கீண்டரிய மடற்பனையின் சருகை வாரிச்
 சிற்றிரும்பாற் சுற்றிவரச் செருக்கிக் கூட்டி
 நீண்டதுவுஞ் சருண்டதுமா வரைந்து சுற்றி
 நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரோ நிற்குந் தூதா
 தாண்டவமா மிம்பரனா ரருணை நாட்டிற்
 தருமறப்பெண் டனைவேண்டிச் சமரிற் போந்து
 மாண்டவனோ நியகோணல் வளைக ணங்கள்
 வருங்கல்வழி வாயினடு மரங்க டாமே. (௭௦)

மடக்குக் கலிவிருத்தம்.

மறைக்கவனப்பரியாரும்வரைக்கவனப்பரியாரும்
 எறித்தவிரும்பிறையாருமெவரும்விரும்பிறையாரும்
 பொறுத்தசினவிடையாரும்பொருந்துசினவிடையாரும்
 அறத்தவளம்பதியாருமருணைவளம்பதியாரோ. (௭௧)

கலித்துறை.

ஆரணி துங்க னாரணி பங்க னருணைசன்
 தாரணி பஞ்சங் காரண நஞ்சந் தரியானேல்
 வாரண ரெங்கே சாரண ரெங்கே மலர்மேவும்
 பூரண ரெங்கே நாரண ரெங்கே போவாரோ. (௭௨)

தழை - கட்டளைக்கலிப்பா.

போந்த போதக நல்லுரி யாடையா
 போர்வை யாளர் புகழரு ணைக்குளே
 ஈந்த சூத நறுந்தழை யையனே
 யெங்கண் மாத ரெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்
 மோந்த போது துவண்டது மெய்யிலே
 மொய்த்த போது புலர்ந்தது கண்ணினீர்,
 பார்ந்த போது நனைந்தது மீளவும்
 பார்த்த டோது பசந்து மலர்ந்ததே. (௭௩)

இரங்கல் மடக்கு
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
மலரித ழித்தொடைபான் மதியணி வித்தகனா
மலைமக ளற்புதனார் வயலரு ணைப்பதிசூழ்
குலவுமி டக்கழியே பலவுமி டக்கழியே
குறவையி னக்கயலே யுறவுமெ னக்கயலே
சலமிகு முற்பலமே தளர்வது முற்பலமே
சருவும னத்திடனோ தழுவும னத்திடனோ
இலைநெரி சற்பனையே யிவருணா சற்பனையே
யினியப னித்தினாயே யினியிலை நித்தினாயே. (எசு)

சுவடுகண்டிரங்கல்
எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
நித்த னம்பனரு ணச லத்திருவை
நின்று தேடியுழ ினஞ்சமே
இத்த டஞ்சரம டங்க வோவிதல
தில்லை வேறுமர மிதனிடை
அத்தி நின்றவிட மவ்வி டஞ்சிலைகொ
ளரசு நின்றவிட முவ்விடம்
எய்து ளஞ்சியிள வஞ்சி நின்றவிட
மவ்வி டஞ்சுவடு மேவுமே. (எரு)

மடல்விலக்கு - கலிவிருத்தம்.

ஏறுடை யண்ணலா னோழை பாகனார்
ஆறணி சென்னியா றருணை வெற்பனோ
கூறொரு பெண்ணையே கூட வேண்டுவார்
வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்கொலோ. (எசு)
தவம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
ரயந்தநல மருந்தருந்தி யரிய யோக
வகைபுரிந்து வாயுவுள்ளே யடக்கினாலும்

காய்ந்தவிருப் பூசியிலே தவஞ்செய் தாலுங்
காயம்வருந் திடுவதல்லாம் கதிவே றுண்டோ
ஆய்ந்ததிரு நீறணிந்தைந் தெழுத்தை யோதி
யதமகிழ்ந்து சிவாகமத்தி னடைவை யோர்ந்தே
ஏய்ந்தருண சலத்தைவலம் கொண்டா ரன்றோ
விமைக்குமுன்னே கைலைமலை யிடங்கொண் டாரோ. (௭௭)

மாலையி ரத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
இலங்கியதிங்களெழுந்தாலெங்கண் மின்வெங்கதினொன்பாள்
கலங்கினளாமினுமன்னாக்கட்கமலங்குவியாவோ
அலங்கியவெங்கதிர் தானேசோணகிரிப்பெருமானே
அலங்கலையென்றுகொடுப்பாயன்றதுவெண்மதியாமே. (௭௮)

நேரிசைவெண்பா.

ஆற்றுங்காற் கஞ்சத் தவர்தா மரைக்கண்ணர்
சாறாங்காற் கண்ணரவர் தந்தையார் - கீற்றுமதி
மூடும் பெருமானைச் சோணகீரி வித்தகனைத்
தேவெதிங் கெப்படியோ சேர்ந்து. (௭௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேணு திருவுடைச்செல்வரைக்காணிற்சிறப்புச்செய்து
பேணுதவருமுண்டோபுவிமீதிற்பெருத்தெழுந்து
சோணுசுவடிவாய்வெளியாய்நின்றசோதிதனைக்
காணுதகண்ணனைச்சொல்வாசெந்தாமரைக்கண்ணனென்றே. (')

தவம் - நேரிசைவெண்பா.

என்றுமதிக் கண்ண ரிமைவாரு னுபுரியில்
நின்றுதவம் புரியாய் நெஞ்சமே - பொன்றிரளான்
மாதனாயா னுயிழைஞ்ஞ் மாதனாயா னீதுவணி
மாதனாயா னுமையென் சொல்வாய். (அக)

இடைச்சியார்
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
சொல்லாடி னுமக்கிரண்டு பசுவே யுன்றி
சுமந்திடுபாற் கலசமுமத் துணையா மீதும்
அல்லாம லிடையின்மிக விளைத்துப் போளீ
ராயிருந்து மிடைமதியோ வகந்தை தானோ
புல்லாரென் பணிதொடையா ரருணை நாட்டிற்
பொதுவர்குல மங்கையோ புவிமேற் கண்டோம்
எல்லாரூந் தனித்தனியே டெடுத்தக் காலு
மிரண்டுமுறா யாமலகன் றேகுவீனோ. (அ௨)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.
வீரனை நல்கி மகமுறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணி கண்ட ரருணை சலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோரது கூறு மிடையின மாநகருக்கு முண்டகம்போல்
ஈரடி மெல்லினம் வல்லின மாரு மிருதனமே. (அ௩)

தலைவி யிவ்மை யுணர்த்தல்
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தடனாக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிரா
சடிந நா தன்
அடனாக நெடுஞ்சிலையா னசுரர்புர மெரித்தபிரா
னருணை நாட்டில்
திடனாக மனையவளோ தனஞ்சிறிதுங் காணாத
சிறியார் தம்மைக்
கடனாக நீர்வினவிப் பிணைதேடி முறிதனையேன்
கைக்கொண் டோ, (அ௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
கையடைந்த மழுமானஞ் செழுமானு முழைமா னுங்
கயலு மா னும்

மையடைந்த விழிமானு முடனாக வருணேசா

வருகு வாரோ

மெய்யடைந்த நிறங்கருகி விழிகளும்பஞ் சடைந்துவர

மிடற்றி னூடே

ஐயடைந்து படாந்துவர யமனடர்ந்து தொடாந்துவரு

மன்று தானே.

(அரு)

தலைவன்சொல்லல்-நேரிசைவெண்பா.

அண்ணை மலையா ரருணையனை யீரும்மைக்

'கண்ணுலஞ் செய்தான் கமலத்தோன் - எண்ணு

திணைக்கோலஞ் செய்தமுலை யேந்திழையீ றொன்னை

மணைக்கோலஞ் செய்தான் மதன்.

(அசு)

கொற்றியார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மழலைமொழி யிசையாஹங் கொடும்பார்வை யதனாஹ

மயக்க மாகிச்

சமுதீம்விட ரரவமெலாம் ப-மெமித்து முன்னுடத்

தோன்றி னீரோ

அழலுருவ மணிகரத்த ரருணகிரி வளநாட்டி

லளிவாந் தூதும்

குழலொருசற் றுண்டாயி னெப்படியோ வாட்டிடுவீர

கொற்றியாரோ.

(அஎ)

இதுவுமது - கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆரிதழி சூடு மருணேசர் நன்னுட்டில்

வாரிறுகு கொங்கை மலையமக்குழை கொற்றீரோ

பேரிருள்போய் நாமப் பிறைநிலவு கண்டொளிக்கக்

கூரியகண் ணில்லார் குழல்குறைந்தா றொன்பாரோ. (அஅ)

வஞ்சித்துறை.

பாணர் மொழிநிறை

சோனா சலரடி.

பேணு தவனுறு

மாணு நரகமே.

(௨)

வஞ்சி விருத்தம்.

நரக வாதையில் வன்பிறார்

தரணி மீதொரு கொன்பெறார்

சுரநு லோகமு மின்புறார்

அருணை நாயக ரன்புறார்.

(௩)

வேற்றொலி வெண்மிறை.

அருணையதிருங்கழலராறணிசெஞ்சடையாளரரிவைபாகர்
கருணைநெடுங்கடலானபெருமானார்தாடொழுதார்கதியைநாடி
மரணமிலாவிமையவர் தம்வானுலகமன்றே [௪]
பொருணிழைநான்மறையோர்புகழ்மத்தாட்டிவே. (௫)

இரங்கல் - கலித்துறை.

பூவுண்டவிடையாளரருணைசு தீசர்பொன்மேருவாய்
பாவுண்டபுகழாளர்பிரியேனெனச்சொன்னபருவத்திலே
காவுண்டுகுயிலுண்மெயிலுண்டிகுளியுண்டிகனிதூவுதே
மாவுண்டுகருகுண்டிதிருகுண்டமனனுண்மிறவாமலே. (௬)

வெறிவிலக்கு-கலிவிருத்தம்.

வாங்குவில் லேர்நுதல் வயங்கு மாதரீர்

ஈங்கிவ னொருவர்கை யேட்டை வாங்கினால்

ஆங்கு வணிந்தவ ரருணை நாட்டிலே

நீங்கண்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே.

(௭)

தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

அள்ளற்கடல்விடநீங்காதகண்டரருணைவெற்பிற்
பிள்ளைப்பிறையுஞ்சிலையுமொப்பாதுதற்பேதைநல்லாள்
வள்ளற்குழைபொருகண்ணுக்குத்தோற்றம்பும்வாரிதியுங்
கள்ளக்கயலுடிராசியின்மீதுங்கடைப்பட்டதே. (௮)

வலைச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேவியிட மகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற்

நெருக்க டோறும்

மாவிரத முனிவொலா மயல்கூரக் கயல்கூறும்

வலைச்சி யாரோ

காவிதிகழ் வாவியிலே மீன்பிடித்து வருவோரைக்

கண்டோங் கண்டோர்

ஆவியெலாம் பிடித்திழுக்கு முமைப்போல வொருவரைக்கண்

டறிந்தி லோமே.

(௯௫)

வலைச்சியார்-நேரிசைவெண்பா.

மேலா தணிசடையார வீறருணை வீதியிலே

மாலாக வந்த வலைச்சியாரோ - காலா

மிருவரா லுங்காட்டும் யான்பிடிக்கக் காதல்

ஒருவரா லுந்தீரு மோ.

(௯௬)

செனிலி நற்றுகைத்தேற்றல்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ ராலுமணு காத நாளிலே

புயிரி னானவொரு கேள்வ னசையால்

மருவி னாலுமென தாகு நாளையே

வழிக டோறுமினி நாடி மீளவே

கருணை நீதிமனை பேணு மாதாடன்

கடல்க ளேழுமலை யேழு மேழுமா

வருணா சூழுமுல கேழு மேழுமா

வருணை நாதாசர பாவ தாரமே.

(௯௭)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாரிஷங்கு மறைமுடிவி னடித்தருளு மருணேசா

தமது நாட்டில்

நாரியர்மேன் மனமகிழு மளியினங்கா னொருவாத்தை
நவிலக் கேளீர்

ஏரிருக்கும் கைதையெலாஞ் சோறிருக்க நீரிருக்கு
மிடங்க டோறும்

வேரிமலாத் தேனிருக்க விவர்கூழை விரும்பிவந்தேன்
விழுகின் றீனே. (௬௮)

தலைவியவையவ வருமைசொல்லல்
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தர்.

ஏமநெடுஞ் சிலைவனைத்த பெருமானு ரருணகிரி
யிறைவர் டாட்டிற்

ராமனாமன் டபத்துழையு மடநதையிடை யெழுதவென்
றத் தலைவ னானே

மாமுயற்கொம் பினிலேறி விசம்பலரைப் பறித்துமுனம்
வடிவி லாதோன்

ஆமைமயிர்க் கயிறுகொரி தொடுத்தணிந்த புதுமையிட
மருமை யாமே. (௬௯)

தலைவினாகயுழை யேற்றமைசொல்லல்
கட்டளைக்கவிப்பா.

ஆரவ லாக்கழி யாவர நல்குவா

ரத்த னாரந னுபுரி வெற்பனே

பாவி யப்புற நீர்தரு மாமணி

பட்ட பாடு பகர்ந்திட லாகுமோ

காரா முற்குமு டிமணி யாயிரு

கண்கண் மீதுறு கண்மணி யாய்முலை

சேர்த லுற்றபொ முதிரு குன்றிலுஞ்

சென்று லாவந் தினமணி யானதே. (௭௦௦)

திருவருணைக்கலம்பகம்

MAHARUNAIKALAMPAGAM

IR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

I.பதி.)

கணபதிதனை.

ஆரணி ஜாகோ

தண்டு குண்ணத்தூர்

ஸ்ரீ ஆஞ்சனையர்
பதிகம்.

1018

இது

மேற்படியூர் அன்பர்கள் கிரும்பியபடி

காமக்கூர் செந்தமிழ்ப் போதகாசிரியர்

மு. சுந்தர முதலியார்

இயற்றி

ஆரணி

வித்தியா சத்நாகர வச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிற் பதிப்பித்தது.

இரௌத்திரிஸ்ர தைம்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆரணி ஜாகீர் போர்டு ஹைஸ்கூல்

முதல் உதவி உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத் M. S. மீனாட்சிசுந்தரமையர், B.A., I. T.,

அவர்கள் இயற்றிய

வெண்பாக்கள்.

சீராருந் தண்டுகுண்ணத்தூர்மலைமேற் செர்த்திலங்குஞ்

சீராம தூதன் திருப்புகழால் — ஊராரின்

உள்ளங் குளிர்விப்பான் ஒண்பதிகம் பாடினான

வள்ளலெஞ் சுந்தரப் பேர் மன்.

சுரமக்கூர் சுந்தரப்பேர் வள்ளல் கவிராசன்

ஆமக்கூர் ஞான அம்மத்தன் — ராமற்கோர்

தூதன் புகழ் விரித்தோர் தூப்பதிகம் தான்புனைந்தான்

தூதன் பதஞ்சேர் தவன்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ
கணபதி துணை
ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

தண்டு குண்ணை தார்மலைமேற்றவரும த் மான்மீது
கண்டிரிகாநற்பதிகங் கட்டுரைக்க — விண்புபுகழ்
செஞ்சடைசேரஞ்சமுகன் சேயனருளி ஞ்சபுகல
செஞ்சாணகஞ்சமலா செப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்.

இஃதுவினபடையினால் சூரியனபடையினால்
எழிலாமெரிப்படையினால்
நச்சுரன்படையினால் வாயுவினபடையினால்
ஏற்றகருடன்படையினால்
நத்தரிப்படையினால் வீந்திரன்படையினால்
நமனாவிடம் படையினால்
ஞானவன்படையினால் வருணமாப்படையினால்
நன்மதன்படைகள்முதலா

வந்தவிதபடைகளாலுங் கலங்கா சரின
 இணையற்ற திருமேனிமேல
 நிருமுகன்லிட்ட படையாறகளிசகவா
 எனியேனையாண்டருளுவாய்
 தந்தாவளங்குளபல நந்தாதுவீனையாடு
 தண்டலேகனோங்கிவளருந
 தண்டுகுண்ணத்தூரில விண்டுவீணமுடிமேத
 நைழககு மநுமந்ததேதேவ

பழகொளியிரு திட்ட மணிமகரகுண்டலம
 பளபளப்பாகவாட
 பாங்குபெற்றிலகுமரை மணியாடமரைமலரப
 பததுபுரங்களா
 அழகுமணிகொண்ட புத்திய பதகககோகவ
 யரியதோளம் திலாட
 அந்தமிகுகொவவை பழததைநிகு திருவாய்
 லருளுநகைநிலவுமாட
 மதாழுகிளறகந்தரந தனனிமணிவடமாட
 தொந்திதோமெனராடிட
 மதால்லரகயர் வயிறெறிமிருந்தாடிடத
 ஶாணடியமகாஹுபாவா
 தழலமேனிகொண்டமுககண கொண்டவீரன
 தமியேனையாண்டருளுவாய்
 தண்டுகுண்ணத்தூரில விண்டுவீணமுடிமேத
 நைழககு மநுமந்ததேதேவ
 வடதிசைக் கோலமுகமுங் கிழககுத்திககு
 கந்திமுகமுநதெற்கினில்

ஷரமணநரசிங்கமுகமும் குடக்குதினைச்
 வளர்கருடமுகமடைந்தே
 அடல்சேருமுசெயிற் குதிரைமுகமும் கொண்
 டறைந்தவதனங்கடேரஹும்
 அழகுவிழிமுன்றுவித மைந்துமுகமும்பத்தொ
 டைந்துவிழிகளையுங்கொடு
 நடமாடுகின்றதடியையன் பொடறுகாலமும்
 நவிலுமெய்ஞ்ஞானியர்க்கு
 ஞானமுந்திருவருளு முதவுபரமாத்மனே
 நாயேனையாண்டருளுவாய்
 தடமாகமஞ்சன்கன்னல்வாழைதெய்குடன்
 நண்கழகுபலவேவாங்குநடு
 தண்டுகுணணத்தூரில்விண்ணென்முடிமேற்
 நழைக்குமநுமந்ததேவே

ஒருசக்கரத்தையுங் குதிரையேழையுமந்த
 ஷனபாதத்தவனையும்
 உடையதேருனதுபாரம்பொறுக்காமையை
 யுணர்ந்துவடமேருசிகரத்
 தொருதாளுமற்றந்ததேரின் மிசையொருதாளு
 முன்றிருரியனிடத்தி
 லொப்பற்றநவனியாகரணமுழுதுங்கற்ற
 வுத்தியில்மிகுந்தமணியே
 திருவுற்றராமலுக்கடிமைசெயவஞ்சன
 தேவிமகனாபுதித்த
 தேவனேநின்னடிக்கடிமைசெயவடியனைச்

சேர்த்தாள்வதெந்தாரோ
 MAHAMAHOPADHYAYA
 OF U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 1990-090

தருமீதுகிளிமுதலகற்றுநலமுறரிதர்
 தமிழ்வேகவெரலியெழுமபும
 தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவிண்முடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதேவ.

அரக்கனெனதன்னையாஞ்சிதையெடுத்தவரி
 யலையிட்டிருக்கிறுளே

அன்றியோர்மலையிட்டிருக்கிறுளே தேவ
 ரகமிட்டிருக்கிறுளே

தரையிசெவவிடமிட்டிருக்கிறுளேவென்று
 சஞ்சலங்கொண்டுவாடுஞ்

சமயத்திலெதிரிட்டபொங்கரிற்றுன்பமாஞ்
 சாகரத்துள்ளமுந்தும

மரையொத்தகண்ணன்மணியண்ணனருமனைவியா
 மாதரசியடிவணங்கி

வரமிட்டமோதிரந்தலையிட்டதூதனை
 மைந்தனுக்கருளசெய்குவாய்

தரமுற்றவாளைமீனெருமையின்பாணுண்டு
 தாவுதண்பனைகள்சூழந்த

தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவிண்முடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதேவ.

பகையாமிலக்கையிலகபபட்டுமிகுபாடு
 படுமனைதன்னுயிரையும

பாவையவள் சென்றவழி பார்த்துப் புலம்புமொரு
பரமராமன் னுயிரையும்

இகவாமலுணவையுந் தூக்கத்தையுந் தள்ளு
மினையபெருமாளுயிரையும்

இராகவன்கழல்ன்றிவேறு துணையெயில்லை
எனுமவிழ்வுணனுயிரையும்

தொகையெழுபத்துவெள்ளஞ்சேனையுயிரையும்
தூயபரதன் னுயிரையும்

தொல்லுலகுபல்வகைப்பட்டபல்லுயிரையுஞ்
சுகமுறக்காதத்தீர

ககையாகஇவவேளை கதியற்றுவாட்டமுறு
தமியனைக்காததருளுவாய்

தண்டுகுணணததூரிலவிண்டு வின்முடிமேற்
றழைக்குமறுமந்ததேவே.

(6)

மலையவருகின் றபலபரியைப்புடைத்தொழுகு
மதகரிகளைப்புடைத்து

மாயஞ்செய்யவுணர்களை மாளபுடைத்துமிக
வருசேனையதிபரைபெலாம்

ஆனையப்புடைத்து முனைவானைப்புடைத்துவரு
மடியையப்புடைத்துவிரவார்

அம்புசிறைதலைமுதல சகலமுந்தவிடுபொடி
யாப்பறக்கப்புடைத்துத்

தொலைபாதவிஜயகம்பத்தின்மேலெறியிரு
தோளைப்புடைத்துநானுந்

தேலாதகேகாலாகலம் பெற்றசிற்கமே

மொண்டனைக்காததருளுவாய்
தலைபகன்றிட்டபூம்பொய்கைசேர்சேரலைவான்
தூவுநலவளமிருந்த
தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவினமுடிமேற்
றழைக்குமறுமந்ததேதவே

(7)

ஏரெலாங்கொண்டொளிநுதேரெலாமனல்சிறிது
மேங்காவரக்காமேவு
மிடமெலாமனலபெரியதடமெலாமனல்யாரு
மேருமவழியெலாமனல
காரெலாமனல்பருகு நீரெலாமனலபடைக
கடெலாமனலமாதாகள
கலையெலாமனலவாகள தலையெலாமனல்நீண்ட
காமுமேமெலாமனல
சீரெலாங்கொண்டவைதகியுறைதருவொழிய
திண்ணதேசாகத்தருவெலாம
செடியெலாமடியெலாமுடியெலாமவேரெலாம்
தேவர்வாழ்கையிலாகுஞ்
சாரெலாமனலிட்டுவெற்றிபெறுசிற்கமே
தமியேனையாண்டருளுவாய்
தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவினமுடிமேற்
றழைக்குமறுமந்ததேதவே

(8)

வா லிநாற்பலபேபரைதோளிநாற்பலபேபரை

வாயினாற்பலபேபர்களை

மல்லினாற்பலபேபரைகலலினாற்பலபேபரை

மார்மினாற்பலபேபர்களை

காலினாற்பலபேபரைகையினாற்பலபேபரை

கதியினாற்பலபேபர்களை

கதையினாற்பலபேபரையுதையினாற்பலபேபரை

கடலபேபாலவருபடையெலாம

கோலிமூழுதுங்கொன்றுகளமெலாமலகைநரி

கூததாடவிரதாஜிததுட்

குலையசெங்குருதிபாரேடாவண்ணிடங்

குறுகைசெருககோகிபேபாய்த்

தாலமேலவாலினாலாசனஞ்செய்ததிற்

றங்கியமகாதிரேன

தண்டுகுண்ணைதூரிலவிண்டுவிண்முடிமேற

றழைக்குமநுமநதேதேவ

(9)

பண்ணுமறிதுயில்விட்டபேபாத்தியிற்றயாதன்

பாலனாகப்பிறந்து

பாவைதாடகைகொன்றுமுனிமகமுடித்துமுனி

பத்தினிக்கருள்புரிந்து

எண்ணுசீதைபயமுணஞ்செய்துமழாராமனை

யிகல்விவன்றுசிறற்றன்னைசொல்

இகவர்துவனமேமகிவருமாணையெய்துதன்
 நெழில்மாணவிட்டுநீங்கி
 அண்ணலுறுசேனையொடுகடல்தாண்டிலங்கையை
 யடைந்துபேர்செய்தபெருமான்
 அன்புசெய்துதனேவாயுமகனையிந்த
 அடியனைக்காத்தருளுவாய்
 தண்ணீர்நிரம்பிகழைத்தலியெனவுங்கதவி
 தாழையெனவுஞ்செழிஞ்சூர்
 தண்டுஞ்ஞண்ணத்தூரில்விண்டுவினமுடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதவே (10)

முற்றித்த

மகாமகோபநாயக, டாக்டர்
 வே. சாமிநாதையர் நூல்,
 அடைபாறு, சென்னை-20.

வ.
1911

கருத்தாரிதை

ஸ்ரீ லாள ஸ்ரீ கவுடேய சேத

ஸ்ரீ செங்கல் நாயக பை நமன்

தி நாயகம் .

ஸ்ரீ

கருத்தாரிதை

ஸ்ரீ

தி நாயகம்

ஸ்ரீ

கருத்தாரிதை

41 ஸ்ரீ கவுடேய சேத

1912.

புலவர் கருத்துரை.

சென்னை-சித்தார்த்தப் பிரகாச சபைத்தலைவர்

வித்வான் திருவாளர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்

எழுதிய வசனம்

கெழுதகை நண்பா புராணிகர் கிரு. ரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களாலியற்றப்பெற்ற திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயர் பதிகத்தைக் கண்ணுற்றேன். அஃது எல்லோர்க்கும் பொருளெளிதின் விளங்கக்கூடிய இயற்சொற்களாலேயாக்கப்பெற்று இடையிடையே முன்றோர் மொழிபொருள் பல விரயி விற்க, ஆசிரியரின் அன்புரிறைநத மனநிலையை விளக்கும் வகையால் அமைந்திலங்குகின்றது, 'செந்தமிழின் வைதாரையு மங்கு வாழவைப்போ'னாகிய செவ்வேள், நண்பா அவர்கள் கருத்தினை உறைவேற்றுவிப்பானாகவென அவனது திருவடித்தாமரைகளை வழுத்துகின்றேன்.

சென்னை யகமென் பிரஸ் அதிபரும், 'டாடராஜர் வீண்ணப்ப பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பாள் பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பாள் துதி' 'பலதேவா தோத்திரக்கீர்த்தனை' என்னும் இப்பிரபந்தங்களின் ஆசிரியரும், அருந்தவ நெறியொழுதும் அறிஞரும், அடியேனுடைய அகத்திற்கினையாத ஆவலருமாகிய புராணிகர் திருமிகு இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயர் பதிகம் அவருக்கேயன்றி உளமுவந்தோதுநருக்கெல்லாம் உவகையின்பம் ஒருங்குளிக்க வல்லதென்பதொரு தலையேயாம்.

இங்ஙனம் :

புராணிகர் காளத்தி இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்.

சிவமயம்.

திருத்தணிகை

ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேனா சமேத

ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான் திருப்பதிகம்

காப்பு—வண்பா

சீமார் திருத்தணிகைச செங்கல்வ ராயன்மேல்
நேரார பதிகம் கிகழுகிடவே—ஏரார
கரிமுகம்கொள் தேவே கடையேன் றனக்குப்
பரிவுத விழச சொல் வீராய் பார்த்து.

நூ ல் .

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருததம்

1. சாகொண்ட முருகாரின் கிருமுகமும் திருவிழியும்
திருவாயின் திவ்ய நகையும்
திருமாரும் திகழ்கிருமுப் புரி நாலும் திருவயிறும்
திருவசுப்பும் தருசே நரும
ஏர்கொண்ட எழிற்றுதினும் எழிற்பூணும் இணையில்லா
எழிலடியும் எழிலார வேலும்
எழிற்கோழிக் கொடியுமெழில் மணிமயிலும் கண்டுன
இருவினைகள் இரிப்ப தென்றே [னென்
நோகொண்ட சிவபெருமான நுதற்கண்ணில் வந்தமரா
நீடும் தன் பொழித்த வள்ளால்
நினைந்துருகும் அடியவாகட் கணிமயில்மேல் ஏறிவந்து
நீடருளைத் தந்தான் வோனே
போகொண்ட சூரனுடல் பிளந்தமரா துயரொழித்த
புகழோனே பொற்பு மிக்க
புண்ணியனே வரைகிழித்த திண்ணியனே எழில்வளரும்
பொழிற்றணிகைத் தேவ தேவே.

2. எண்ணரிய பிரிவினொழிவென செயதுவந்த புண்ணியத்தால்
 இம்மணிதப் பிறப்பெடுத்தது
 இச்சகத்தின் வாழ்வினைமெய் மெய்நாடியேன நம்பியுனை
 எண்ணுமல இன்னையும் கொஞ்சல்
 எண்ணற்கொண் ணுதசெயலே யண்ணியெண்ணி
 எய்துகின்ற இடஞ்சிறு செல்லையிலலை
 எத்தனை தன் புறநூல் நின்றமயின் வழிநட்புடைத
 எடுத்துரைக்க வரம் நன்வாய்
 விண்ணவாகப் பண்ணவாகப் பண்ணவாகப் வியாதேததும
 வித்தகனே விமலக கோனே
 மெய்யாயினே துயமைமெய் மெய்நின்றது
 துத்பபோரை வியக்கவந்த செயதான வேளே
 எண்ணரிய பலகோடி அண்டம் உடைமல
 இனிசுள்குடி இனாண்டே
 இச்சகாநா நன்கிரிய சச்சகன்ற வடிவான
 எழிறறணிகைத் தேவ தேவ
3. மெய்யென்னும பெய்யுடைய நல்லெனது உயிர்களை
 மேலோர்களுக்கெய்து
 மின்னொசை பொன்னொசை மன்னொசை மெய்யு
 உயிர்களைத் தரண் தன்னில்
 உயித்தற்குச் செயநெறியை உரைமல இயக்க அறம்
 உலுத்தெனப்பாடு நவா துனான
 உண்மையுருக் காட்டியரு னோட்டியும நெறிசாரி
 ஓபபிலருட செலவாநீவாய்
 செயயவயில் தாககிமினா தேசிகனே சினமயனே
 தன்மையனே திகழும் தேனே
 சிவனான முனிவாசனாக் கருளபுரியும் திரிபுரார்
 திருமகனே தேவ நாய
 வெய்யவனும் குமரனென நன்றந்த வேலவனே
 மேலவனே சுருட மெய்நெய்
 வியனுலகோ விரிசுளரி முதலானோ வியந்தேதா
 விழைதணிகைத் தேவ தேவ

4. மடியாத மனமென்னும் இருள்செறிந்த
 பிறவிபொணா வனத்தன்னில் காம மென்னும்
 மழைதன்னில் கனைந்துபொல்லா மாயையென்று
 செபுகின்ற வழியாக மருண்டு செல்கால்
 படியாவைப் பல்வேடா கைதன்னில் காண்கிங்கிப்
 பகரறிவாம பெருந்தனத்தைப்
 பறிகொடுக்கீத கலங்குமெனக் கன்னருளைக் கொடுத்ததுப்
 பாலியேனை பரிந்தே யானவாய்
 5. செடியாய சீவியேனாகுத சீயான பெருமானே
 செருக்கழித்த செம்மை யோகம்
 சித்தமல மறுவித்து கிருவருளைப் பாலிக்கும்
 சீமானே தெளிவாம தேனே
 கடியாந்த கடப்பமலா மாலேமணம் கமழமாபா
 கநாவேலா கருணை நாதா
 கரவிலலா உள்ளத்தார்க் கருளளிக்கும்
 கவினாணிகைத் தேவ தேவே,

6. இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாத பாவியினால்
 வனமுடியான் இடருந் தாமல்
 ஏற்காமல் ஏற்பவாகட் கில்லையெனச்
 சொல்லாமல் இழிந்தொழில்க ளியற்றி, நாமல்
 கல்லாத புல்லுந் தன் சேராமல் பிணிகளினால்
 கலங்கிவிடிக் குணியுருடல்
 கற்றவாகள பால்முடிணைத் தாமகித்ததுச
 சோராமல் காத்துந் தன் அருளைச் சுவாய்
 ஒல்லாத செயலாளாக அகரளிப்பவனே
 உத்தமாகட் கொடியாமல் விளங்குவோனே
 உலகெங்கும் நிறைந்துமுயிர உய்த்திடவே
 கிருத்தளிகொண் டிறைகின்ற கருணை யானே
 சொல்லா லும் மனஞ்ஞலும் தொடரவொண்ணுச்
 சூகசுமனே துவடியார்க் கருளீ வோனே
 சுத்தமுத்த சுத்தறித்த என்னுசொலிச
 சுருதுகடாம் துதிதணிகைத் தேவதேவே,

6. தெதனைவி கததுமுறையிட்டானும

அதனைநின்றன எழிறசெவியில் எரக விலகல்
என உயனவே மெலிதத முறறவிடுவேன இப்பரநீ
இருபு தவுமர்கி தானே
வததனைபோட கனைகம்காண்டி குற பட்டே டசது
எண்ணிப்பால் மருண்ட யுனநி வாகள
வள்ளரய டசனமைந்னை யாசாமல்
எவகுய்ய ந எந செயவேன இராவா வந்தாய்
சுததருரை பாடுகுறை செ சுவ வி
னனகுடிவன சிநவ்வர கருத நழுக
சுசழகுனறு மீசாநா ல பழமு டே
லையாதி சிருததலதகல மீம மகத
இததசியே எனபால் விநாவு னாய்
வதனனுடைய இட தனைத் தோபட ம உயா
ஏழையேயு வ பினைச் சயிறு மெ ருததா ம
துனகடனம் எழிறறன்கைத் தேவ தேவே

7. நற்குணமொன நிலலாமல் கலமேலா பால் உச்சமாமல்

நறகேளவ் கேட்டடி டாமல்
நறவமுடி செயயா மல் கலலறழம் புரியாமல்
நறபுசைய மசெய யாமல்
துறகுணமே திகக்கெ ண்டு டரபலவா
தீவினைகள் துணைபுட சை செயக லோனயா
வதாலவ்னை தான இன்ன மசன அறியாமல் பூய
துயாபோக்கிக காப்பாய ஐபா மனனறன
நிறகுணனே நன்மலனே நித கியனே
எனததுத் தது நினைக குமனபாக கருளசெய வோனே
கிருபியுமாய ருபியுமாய இருபபவமீன மலமயில்
நீளமுதுகி லேறு வோனே
பறகுணனாக கருளானாக குபதேசுரு செய ஏன
பணடிதனே தயவி லாத
பாவிகளுக கெட்டாத பரமபொருளே பததருளம்
பயில்தனிகைத் தேவ தேவே.

அம்புலியில் பெற்றற்கரிய பிறவிதனைப்
 பெற்றுநல்ல அறச்செயல்கள் ஆற்றி டாமல்
 அவச்செயலே செய்துபொல்லா மனவசப்பட்ட
 டேயுமுன்று ஆவியுய்ய வழிதே டாமல்
 மம்புசெயும் வாழ்வைநம்பி வறியவாகட்
 குதவிசெயும் வழிகொளாமல் மகிக் லக்சும்
 வன்பிணியால் மனங்கலங்கி வாடி பியான்
 நன்றாக வாழுகெறி செய்வாய் ஐயா
 ம்புலியின் கலையிலொன்றை அணித்தரிவன்
 மகிழ்ச்சி என்ற அருங்குமரர் ஆயிலார் வேலா
 அருங்குன்றைப் பிளந்துக் கிரரைக்காத்
 தருள் புரிந்த ஆதியனே ஆண்மை யோனே
 உம்பொன்றும் போற்றுகின்ற திருவாளா
 கும்பமுனிக் குபதேசம் செய்தாண் டோனே
 உலவாத புகழ்படைத்த அருணகிரி யார்போற்றும்
 உயாதணிகைத் தேவ தேவே.

9. அவலஞ்செய் வயிறதனை வளர்த்திடப்பல்
 தொழில்களைச்செய் தல்லலைக்கொண் டுழலுகின்றேன்
 அவனிதனில் வினைப்போல அலைந்துமனம்
 புண்ணுவார் யாருநிலை என்றும்என்பால்
 கவலையே உளததனால் வலையின்கண் அகப்பட்ட
 கலைமான் தான் கலங்கல் போலக்
 கலங்குபியான் துயர்நீங்கி உலவாழ்வைப்
 பெற்றுநிகக் கனித்துவாழ் அருளீந் தான் வாய்
 மூலையருள் பாலகனே வேட்டிவப்பெண் ணினைமணந்த
 வேதியனே வினைசீர்ப் போனே
 வதங்கன் போற்றுகின்ற விமலவடி வுடையவனே
 வித்தகனே விண்ணோர் கோனே
 தவலையெலாம் தீர்த்தருளும் பெம்மானே எம்மானே
 சங்கரார்க்கு மகிழ்செய் வோனே
 தடவரைக டோறுமகிழ் துறைபவனே சரவணனே
 தழைதணிகைத் தேவ தேவே.

10 இல்லறத்தூம நிலலாமல துறவறத்தூம இல்லாமல
 இனியநானம் என்று சொல்லு !
 எழிலறத்தூம நிலலாமல இரண்டாங்குட்டாரென்றே
 இசைதசிடவே இரங்கு கின்றோ
 நல்லனவே செய்கிற மலலாமை ன்னொரு
 நன்னூலைக் கற்றி டாமல
 ஞாலமவிழை உண்மைதனை நல்லமல சல்க ளு
 நாயினேனை நயந்தேனை றுளவாய்
 கல்லாக்கருப கற்றவாக் கும் நடுநின்றே கனிந்த குரு
 கற்பகமே கருணை தீது
 கண்ணுதலோன பத்திமனை சுண்ணைதனால கண்ணுதினை
 காட்சியுரு வான யூதா
 நல்லாக்கள சோதலத்தில வற்றிருக்கும்
 நாயகனை நன்றுவரி சூழப் பெரா
 ஞாலமெல்லா நானோறும் சமனாவது போருகின்ற
 நற்றணிகைக் தேவ தேவே.

வாழ்த்து .

துயயமா மறைகள் வாழ்க துசெபறம் சைவம் வாழ்க
 மெய்யனா மெய்யன்றன பூசை விழைந்தியர் நிமிவோ வாழ்க
 செய்யகல் லறங்களை வாழ்க சிறுமுடி மன்னா வாழ்க
 பெய்யுமா மறைகள் வாழ்க பழையிவா துலகம் வாழ்க.

2150

வ.
சிவமயம்.

திருத்தணிகை

ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேன சமேத

ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான்

திருப்பதிகம்.

திரு. புராணிகா

காளத்தி-இ. சிதம்பரசா பி பரண்டியர் அவர்கள்

மாணவா

திரு. இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றியது.

கவுணியன் பதிப்பகம்

41, பிராட்வே, சென்னை.

1952.

புலவர் கருத் துரை.

சென்னை - சித்தாரதப பிரகாச சபைத் தலைவர்

வித்வான் திருவாளர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்

எழுதிய வசனம்

செழுதரை நண்பா புராணிகர் திரு ரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களால் பாரிப்பாக்கம் கருத்தணிகைச் செங்கல வராயா பதித்ததைக் கணம் ரமோன், ஆஃது எல்லோருக்கும் பொருளுென்றின் விளக்கக் கூடிய இயற்சொற்களாலே யாகக்கப்பொறு இடையிடையே முன்னோ மொழிபொருள் பல விரவி நிரக, ஆசிரியர் அனபுற்றைத் மனநிலையை விளக்கும் வகையால் அமைந்திலங்குகின்றது 'செழுத நிழின் வைதாரைய மங்கு வாழ்வைப்போளுகிய செவவேள் நண்பா அவர்கள் கருத்தினை ஸாவேற்றுவிப்பாளுகவென அடினது திருவடிச் சத மரைகளே வழுத்துக், னேனை.

சென்னை யகமெனப் பரஸ அதிபரும், 'படராஜா விண்ணப் பப் பாமாலை சிவகாமி அம்பாள பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பா' துதி பலதேவா தோத்திரக்கோத்தனை' எனனும் இப்பிரபா தங்களின் ஆசிரியரும், அருங்கவ நெறியொழுதும் அறிஞரும், அடியேனுடைய அகத்திறக்கையாத ஆவலருமாகிய புராணிகர் திருமிகு இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய திருத் தணிகைச் செங்கல்வராயா பதிக்க அ வருக்கேயன்றி உள முவந்தோதுருக்கெல்லாம் உவகையின்பம் ஒருங்குளிக்க வல்லதென்பதொரு தலையேயாம்

இங்ஙனம்

புராணிகர் காளத்தி இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்.

சிவமயம்.

திருத்தணிகை
ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேனா சமேத
ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான் திருப்பதிகம்

நாபபு—வெண்பா

சீரார திருத்தணிகைச செங்கல்வ ராயானமேல்
நேரார பதிகம் நிகழத்திடவே—ஏரார
கரிமுககொள தேவே கடையேன் எனககுப்
பரிவுதமிழ்ச சொல்லீவாய் பாரத்து.

நூ ல் .

பதினான்குசீர்க்கழி யகழல் உயாசரிய விருத்தம்

1. சீரகொண்ட முருகாரின் திருமுகமும் திருவிழியும்
திருவாயின திடைய நகையும்
திருமாரும் திகழ்கிருமும் புரி விலும் திருவயிறும்
திரு உசுப்பும் சிந்திசே நரு
சீரகொண்ட எழிறறுகிலும் எழி ரபுணும் இணையில்லா
எழிலடியும் எழிலார வேலும்
எழிற்கோழிக கொடியுமெழில் மணி மிலும் கண்டிரு
இருவிணைகள் இரிபப வென் றே [வனன
நேகொண்ட சிவபெருமான நுதற்கண்ணில் வந்தமரா
நீடும் துன் பொழித்த வள்ளால்
நினைந்துருகும் அடியவாகட் கணிமயில்மேல் ஏறிவந்து
நீடருளைத் தந்தான் வோனே
போகொண்ட சூரனுடல் பிளந்தமரா துயரொழித்த
புகழோனே பொற்பு மிக்க
புண்ணியனே வரைகிழித்த திண்ணியனே எழில்வளரும்
பொழிற்றணிகைத் தேவ தேவே.

2. எண்ணரிய பிறவிதொறும் செய்துவந்த புண்ணியத்தால்
 இம்மணிதப் பிறப்பெடுத்தும்
 இச்சகத்தின் வாழ்வினைமெய் யென்றடியேன் நம்பியுனை
 எண்ணமல் இனையும் கொஞ்சில்
 எண்ணற்கொண் ணாச்செயலை யெண்ணியெண்ணி
 எய்துகின்ற இடாதனுக் கெல்லையிலலை
 எத்தனை துன் புற்றாலும் நினைதடியின் எழிற்புகழை
 எடுத்துரைக்க வரம ருள்வாய்
 விண்ணவர்கள் பண்ணவர்கள் மண்ணவர்கள் வியந்தேத்தும்
 வித்தகனே விமலக் கோனே
 மெய்மையனே தும்மையனே மொன்கண்ணைத்
 துதிப்போரை வியக்கவருள் செய்தான் வேளானே
 எண்ணரிய பலகோய் ஆண்டக டமையல்கி
 இனிதளிக்கும் இறைமை யோனே
 இச்சாநா நைகிரியா சதுக்களின் வடிவான
 எழிற்றணிகைத் தேவ தேவே,

3. மெய்யென்னும் பொய்யுடலை நிலையென்று நம்பியேகாந
 மேலோர்கள் வெறுக்கும சீய
 மின்னாசை பொன்னாசை மண்ணாசை யென்குடற்புள்
 வீழ்த்தலைத்து தாணி தன்னில்
 உய்யுதற்குச் செய்கெறியை உணராமல் இழிகுந்நும்
 உறுத்தவென்பால் நீவர் துன்றன
 உண்மையருக் காட்டியரு ளோட்டியுயும் கெறிசாற்றி
 ஒப்பிலருட் செல்வ மீவாய்
 செய்யவயில் தாங்கியினிர் தேசிகனே சின்மயனே
 திண்மையனே திகழும் தேனே
 சிவஞான முனிவர்களுக் கருள்புரியும் திரிபுராரி
 திருமகனே தேவ ருய்ய
 வெய்யவனும் குரனைவென் றருளிந்த வேலவனே
 மேலவனே சுரரும் வேண்டும்
 வியனுலகோர் விரிஞ்சனரி முதலானோர் வியந்தேத்து
 விழைதணிகைத் தேவ தேவே,

4. மடியாத மனமென்னும் இருள்செறிந்த
 பிறவியெனும் வணத்தன்னில் காம மென்னும்
 மழைதன்னில் கனைந்துபொல்லா மாயையென்று
 செப்புகின்ற வழியாக மருண்டு செல்கால்
 படியாவைம் புலவேடர் கைதன்னில் காண்கிக்குப்
 பகரறிவாம் பெருந்த நைதைப்
 பறிகொடுத்தே கலங்குமெனக் குன்னருளை நீகொடுத்துப்
 பாலியேனை பரிந்தே யான்வாய்
 செடியாய தீவினைக்குத் தீயான பெருமானே
 செருக்கழித்த செம்மை யோராத்
 சித்தமல மறுவித்து கிருவருளைப் பாலிக்கும்
 சீமானே தெளிவாம் தேனே
 சுடியாரந்த கடப்பமலர் மாலேமணம் காமழ்மார்பா
 க திரவேலா கருணை நாதா
 கரவில்லா உள்ளத்தார்க் கருளளிக்கும்
 கவின்றனிகைத் தேவ தேவே.

5. இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாது பாலியினால்
 என்றுமியான் இடரு முடம்
 ஏற்காமல் ஏற்பவர்கட் கில்லையெனச்
 சொல்லாமல் இழிவொழிக் கரியற்றி டாமல்
 கல்லாத புல்லருடன் சோராமல் பிணிகளினால்
 கலங்கிமிக துணிவு ராமல்
 சுற்றவாகன் பால்முரணத் தர்க்கித்துச்
 சோராமல் காத்துந்நன் அருளை சுவாய்
 ஒல்லாத செயலாளர்க் கொளிப்பவனை
 உத்தமர்கட் கொளியாமல் விளங்குவோனே
 உலகெங்கும் நிறைந்துமுயிர் உயர்த்திட வே
 திருத்தளிகொண் டிறைகின்ற கருணை யானே
 சொல்லாஹம் மனனாலும் தொடரவொண்ணாச்
 குக்குமனை தூவடியார்க் கருளி வோனே
 சுத்தமுத்த சுத்தறித்த என்றுசொலிச்
 சுருதுகடாம் துதிதணினைத் தோலினைத்

6. எத்தனைவி தத்துமுறையிட்டானும்

ஆதனைநின்றன் எழிற்செவியில் ஏற்க வில்லை
எமையன்வே நெவரிடத்து மறைநிடுவேன் இப்படிநீ
இருப்பதும் நீதி தானே
எத்தனைசோய் களைக்கொண்டு தன்புறுவேன் மருசது
எண்ணிலர்பால் மருச்சை யணடும் | வர்கள்
என்னளவும் நன்மையினை வந்தாமல்
எங்கு மியான் என்னசெய்வேன் இறைவா எக்தாய்
சித்தருரை பாங்குன்றம. செந்திலாவி
னன்குடிவன திரநவேர கந்த ஹைந்து
திக்குந்நுன்று தோறாடல் பழடி சீர்சே
லையாதி திருத்தலத்தில் மேவும் கந்தா
இத்ததியே என்பால்ந் விரைவடனவந்
தென்னுடைய இடாதனை தீர்ப்பாய் ஐயா
எழையேனெப் பிழைசெயினும் பொருத்தானவ்
தன்கடனும் எழிற்றணிகைத் தேவதேவே.

7. நற்குணமொன் றில்லாமல் நல்லோர்பால் சீசராமல்

நற்கேள்வி கேட்டி டாமல்
நற்றவமுஞ் செய்யாமல் நல்லறமும் புரியாமல்
நற்பூசை யும்செய் யாமல்
துற்குணமே மிகக்கொண்டு பற்பலவாம்
தீவினைகள் துணிவுடனே செய்கின் றேன்யான்
தொல்வினையான் இன்னகென அறியாமல் உழலு
துயர்போக்கிக் காப்பாய் ஐயா | மென்றன்
நிற்குணனே நின்மலனே நத்தியனே
எனத்துதித்து நினைக்குமன்பர்க் கருள்செய் வோனே
நிரபியுமாய் ருபியுமாய் இருப்பவனே நீலமயில்
நீள்முதுகி லேறு வோனே
பற்குணனுக் கருளரனுக் குபதேசஞ் செய்ஞான
பண்டிதனே தயவி லாத
பாலிகளுக் கெட்டாத பரம்பொருளே பத்தருளம்
பயில்தணிகைத் தேவ தேவே.

8. அம்புலியில் பெற்றற்கரிய பிறவிதனைப்

பெற்றுநல்ல அறச்செயல்கள் ஆற்றி டாமல்
அவச்செயலே செய்துபொல்லா மனவசப்பட்

டேயுழன்று ஆலியுய்ய வறிதே டாமல்
வம்புசெயும் வாழ்வைநம்பி வறியவர்கட்

குதலிசெயும் வழிகொளாமல் மதிக லக்கும்
வன்பிணியால் மனவகலங்கி உயிரியன்

நன்றாக வாழுநெறி செய்வாய் ஓயா

அம்புலியின் கலையிலொன்றை அணிததிலவன்

மகிழ்க்கின்ற அருங்குதமர அயிலார் வேலா

அருங்குன்றைப் பிளந்துக் கிரரைக்காத்

தருள புரிந்த ஆதியனே ஆண்மை யோனே

உம்பொன்றும் போற்றுகின்ற திருவாளா

கும்பமுனிக் குபதேசம் செய்தாண் டோனே

உலவாத புகழ்படைத்த அருணகிரி யார்போற்றும்

உயாதணிகைத் தேவ தேவே,

9. அவலஞ்செய் வயிற்சுனை வளர்த்திடப்பல்

தொழில்களைச்செய் தல்லலைக்கொண் டிழலுகின்றேன்

அவனிதனில் எனைப்போல அலைந்துமனம்

புண்ணாவார் யாருமில் என்றுமன்பால்

லையே உள சுகஞல் வலையின்கண் அகப்பட்ட

கலைமான் தான் கலங்கல் போலக்

கலங்குமியான் ஆயாநீங்கி உலவாழ்வைப்

பெற்றுமிகக் களித்துவாழ அருளீர் தான்வாய்

விமலையருள் பாலகனே வேட்டுவப்பெண் ணினைமணந்த

வேதியனே வினைசீர்ப் போனே

வேதங்கள் போற்றுகின்ற விமலவடி வுடையவனே

வித்தகனே விண்ணோர் கோனே

வலையெலாம் தீர்த்தருளும் பெம்மானே எம்மானே

சங்கராக்கு மகிழ்செய் வோனே

தடவரைக டோறுமகிழ்க் துறைபவனே சரவணனே

தழைதண்ணைத் தேவ தேவே,

10. இல்லறத்தும் நிலலாமல் துறவறத்தும் இல்லாமல்
 இனியஞானம் என்று சொல்லும்
 எழிலறத்தும் நிலலாமல் இரண்டுகெட்டானென்றே
 இசைத்திடவே இயற்கு கின்றேன்
 நல்லனவே செய்கின்ற நல்லறரை கண்ணாமல்
 கண்ணலைக் கற்றி டாமல்
 ஞாலம்விழை உண்மைதனை நல்லாமல் கல்கின்ற
 காயினேனை நயந்தென் றுள்வாய்
 கல்லார்க்கும் சுற்றவர்க்கும் நகிநின்றே கனிந்தமுறும்
 கற்பகமே கருணை நந்தா
 கண்ணுதலோன் புத்திரனே கண்ணதருல் கண்ணுகின்ற
 காட்சியுரு வான ஐயா
 நல்லார்கள் சேர்தலத்தல் வற்றிருக்கும்
 நாயகனே நளிநுவரி சூழப் பெற்றா
 ஞாலமெலாம் நாடோறும கிணையவத்து போற்றுகின்ற
 கற்றணிகைத் தேவ தேவே.

வாழ்த்து .

தய்யமா மறைகள் வாழ்க துசிபெறும் சைவம் வாழ்க
 மெய்யனும் சிவன்தன் பூசை விழைந்தியற் றிடவோர் வாழ்க
 செய்யகல் லறங்கள் வாழ்க திருமுடி மன்னர் வாழ்க
 பெய்யுமா மறைகள் வாழ்க பிழையிலா துலகம் வாழ்க.

